

در اغلب موارد برای ساده تر کردن فرایند تحلیل، طراحی و پیاده سازی یادگیری الکترونیکی، اشخاص رویکرد ساده تر، اما ناموثری را به کار می گیرند که آنان را منحصراً به حرکت در مسیر یک رشته علمی سوق می دهد.

اولین شرط اضافی آن است که در آموزش نوین همواره باید ترکیبی از رسانه ها و تجهیزات گوناگون به کار گرفته شود. همچنین تا حد امکان باید این رسانه ها را به صورت همزمان و مکمل یکدیگر در آموزش به کار برد.

دومین شرط اضافی، لزوم انعطاف پذیری یادگیری در یک محیط آموزشی است.

امروزه ما نیازمند تلفیق بهینه ای بین فرصت های یادگیری مهیاشده در کلاس درس، خانه یا محل کار هستیم که مانند نظام های یادگیری توزیع شده؛ از طریق صفحات وب، کتاب ها و ویدئو در دسترس قرار بگیرند.

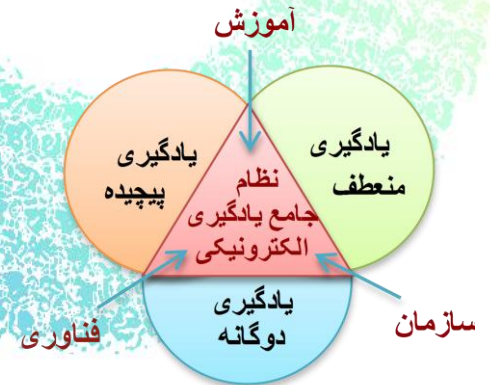
از این رو، لازمست تا با در نظر گرفتن عوامل اساسی از قبیل بازده های مطلوب یادگیری، تقاضاهای کاربران و مقرون به صرفه بودن هزینه در جستجوی مداوم برای دستیابی به تلفیق ذکر شده باشیم.

این مبحث ادامه دارد...

جمع آوری و تنظیم :
مریم عباس زاده - کارشناس EDO و آموزش الکترونیکی
منبع : کتاب نظام جامع یادگیری الکترونیکی 1390 ،
ترجمه : دکتر عشرت زمانی، سیدمجید عبدالهی

ازین رو ، رویکرد جامع نسبت به یادگیری الکترونیکی تلاش می کند اجزائی از آموزش حضوری، آموزش از راه دور و مهارت آموزی در هنگام انجام وظایف شغلی را با یکدیگر تلفیق کند.

بنابر این، این یادگیری به مثابه رسانه ای تلفیقی عمل می کند؛ یعنی ترکیبی از شیوه های گوناگون آموزش است که هر کدام از این روش ها ویژگی های خاص خود را از لحاظ هزینه، در دسترس بودن، تاثیر، کارایی، جذابیت و مسائل دیگر دارند. اما از سوی دیگر، این یادگیری رسانه ای منسجم است؛ به این معنی که، حاصل تلفیق ویژه ای از شیوه های آموزشی بر اساس فرایند طراحی نظام مند آموزش است.

یکی از مشکلات اصلی در به کارگیری موفق راهبردی جامع آن است که در خلال تحلیل، طراحی و پیاده سازی تسهیلات جدید لازم است میان رشته های علمی گوناگون سهیم در این تلفیق، هماهنگی و همکاری اساسی وجود داشته باشد؛ زیرا هریک از این رشته ها رویکردی جداگانه را دنبال می کند و هر کدام دارای مفاهیم، ابزارها و علایم متفاوتی است.

نظام های آموزشی و فناوری های یادگیری

2

دانشکده مدیریت و اطلاع رسانی پزشکی

دفتر توسعه آموزش

نظام های آموزشی و فناوری های یادگیری 2

تغییر بخش اساسی و جدایی ناپذیر از حوزه آموزش عالی است و بی شک، در تاثیرگذاری بر این حوزه، پیشرفت های اجتماعی و فناوری سهم خود را دارند. این شیوه های جدید بر ضرورت یادگیری مهارت های سطح بالا مانند حل مسئله، راهبردهای یادگیری و خودتنظیمی (self-regulation) و ساخت جمعی دانش از طریق مشارکت فراگیران در گروه های یادگیری فعال تاکید می ورزند.

تلفیق تحولات بایکدیگر به ظهور مفاهیم آموزشی جدیدی منجر شده است که می توان آنها را در قالب اصطلاحاتی از قبیل یادگیری (توانمندی های) پیچیده، یادگیری منعطف و یادگیری دوگانه توصیف کرد.

یادگیری دوگانه

در حوزه یادگیری دوگانه، یادگیری (توانمندی های) پیچیده و یادگیری منعطف با یکدیگر تلاقی می کنند. در یادگیری دوگانه، از یک سو بر اهمیت فعالیت های یادگیری واقع گرایانه به عنوان محملی برای یادگیری (توانمندی های) پیچیده تاکید می شود؛ یعنی انتظار می رود یادگیری در محیط کار سبب ارتقای هماهنگی و یکپارچگی بین مهارت ها، دانش و نگرش ها (بطور نمونه، توانمندی های حرفه ای و تحصیلی) شود و نیز امکان توسعه مهارت های سطوح بالاتر (برای مثال: توانمندی های اجتماعی و شغلی) را فراهم آورد.

از سوی دیگر بالا رفتن انعطاف پذیری در آموزش ممکن است به کاهش فاصله بین آموزش رسمی و تجربه شغلی (یا انتقال ساده تر مهارت های اکتسابی از دانشگاه به محل کار) منجر شود.

در مجموع، پیشرفت های اخیر در زمینه یادگیری (توانمندی های) پیچیده، یادگیری منعطف و یادگیری دوگانه نوآوری های گوناگونی را در حوزه آموزش عالی به وجود آورده است.

مسئله بفرنج، چگونگی به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات در این نوآوری هاست. از یک سو، این تحولات را نمی توان به راحتی با راه حل های فناورانه تسریع کرد؛ برای مثال، انجام دادن فعالیت های یادگیری واقع گرا و مشارکتی اغلب در موقعیت آموزش چهره به چهره سنتی، از موقعیت آموزش از راه دور آسان تر است.

از سوی دیگر، به کارگیری فناوری اطلاعات و ارتباطات سبب تسهیل برخی از نوآوری ها می شود. برای مثال، با در دسترس قرار دادن مواد آموزشی در اینترنت می توان انعطاف پذیری در ارائه آموزش را تا حد زیادی بالا برد.

نظام جامع یادگیری الکترونیکی

واژه "یادگیری الکترونیکی" اصطلاح نسبتاً جدیدی است. در حوزه آموزش، اصطلاحات مشابه بسیاری نظیر یادگیری با کمک فناوری (technology-enhanced learning)، یادگیری مبتنی بر وب (web-based learning) و یادگیری توزیع شده (distributed learning) نیز به کار می رود که نسبت به یادگیری الکترونیکی مفاهیم و مضامین کمتری را در بر دارد.

کیرشنر و پاس (Kirschner & Paas) عقیده دارند یادگیری الکترونیکی نوعی از یادگیری است که اینترنت در راه ایجاد و فراهم کردن تمهیدات لازم برای تحقق آن، نقش مهمی را در مراحل مختلف عرضه، پشتیبانی، مدیریت و ارزشیابی بر عهده دارد.

برای تلفیق موثر یادگیری الکترونیکی با روش های متداول تر آموزش، نیازمند طیفی از استانداردهای منسجم در سطوح گوناگون تربیتی، سازمانی و فنی هستیم. و تاکید ما بر فراهم کردن تمهیدات بهینه یادگیری با استفاده از شیوه های متنوع است و یادگیری الکترونیکی تنها یکی از شیوه های موجود است.